

De papa van Yu

“Nee papa, niet doen!” gilt Yu.
Gelukkig was het maar een droom.
Yu gaat rechtop in bed zitten.
Mama komt de kamer binnen.
Ze knielt op de mat waar Yu altijd op slaapt.
Met een zakdoek veegt ze Yu zijn tranen weg.
“Heb je gedroomd, Yu?”
Yu zegt niets en kijkt bang naar de deur.
“Heb je naar gedroomd, lieve Yu?”
vraagt zijn moeder nog een keer.
“Mama, is papa al thuis?”
zegt Yu zachtjes.
Nu klinkt moeders stem ook verdrietig:
“Nee, papa is er nog niet.”
“Maar mama, het is toch al nacht?”
Plotseling klinkt een hard geluid.
“Boem.” Een deur slaat dicht.
Iemand roept.
Yu kruipt onder zijn deken.
“Ga maar gauw slapen”,
fluistert moeder naar Yu.
Ze stopt hem in en rent de kamer uit.
Op de gang hoort Yu zijn vader schreeuwen.

Het zonlicht prikt in Yu's ogen.
Als de nieuwe dag begonnen is, lijkt de wereld mooier.
Yu woont in Japan.
Dat ligt in het Oosten, waar de zon als eerste opkomt.
Yu wrijft in zijn ogen.
Hij hoort zijn moeder in de keuken.
“Mama, mama!” Yu rent naar haar toe.
“Kan dat niet wat zachter?” klinkt een boze stem.
Vader leest de krant.
Als papa de krant leest, moet het stil zijn.
Eigenlijk moet het altijd stil zijn als papa thuis is.
Want papa is moe van het werken.
Mama geeft Yu een kommetje rijst.
Ook krijgt hij zeewiersoep en een gebakken visje.
Precies waar Yu zo van houdt.
Binnen twee minuten heeft Yu zijn eten op.
“Mama, mag ik alsjeblieft nog een beetje?” vraagt Yu beleefd.
Niet mama, maar papa geeft antwoord.
“Wat, nog meer! Je eet ons arm.
Ik moet hard werken voor ons geld.
En jij? Doe jij eigenlijk wel je best op school?”
“Ik heb gisteren mijn rapport gekregen, papa.
Wilt u het zien?” vraagt Yu.
“Nu geen tijd”, zegt vader.

Hij staat op en doet zijn jas aan.
Vader gaat naar zijn werk.
Yu staat nog met zijn rapport in zijn handen.
Mama zegt: “Zal ik het nog een keertje voorlezen?”
Yu kruipt bij mama op schoot en luistert.
De juf heeft aardige dingen over Yu geschreven.
Dat hij zo zijn best doet en gehoorzaam is.
En dat hij lief met zijn vriendjes speelt.
Toch kijkt Yu niet vrolijk als hij deze woorden hoort.
“Ik wou dat papa wist wat de juf heeft geschreven.”

Na schooltijd speelt Yu in het park.
Roetsj... van de glijbaan af.
Dat was fijn!
Yu klimt nog een keer de trap op.
Nu kan hij niet meteen naar beneden glijden.
Voor hem staat een ander kind.
Het is een buitenlands jongetje.
“Toe, ga maar”, zegt Yu tegen hem.
“Ik durf niet”, zegt het jongetje.
“Waarom niet?” vraagt Yu.
“Misschien val ik wel”, zegt het jongetje.
“Maar dan vang ik je toch op”, klinkt een stem.
Onderaan de glijbaan staat een meneer.
Het jongetje zucht even diep.
Dan gaat hij zitten en glijdt naar beneden.
“Hebbes!”
De vader van het jongetje heeft hem opgevangen.
Hij tilt hem hoog in de lucht.
Het jongetje lacht.
“Dank je, papa!” roept hij blij.
Yu staat stil bovenop de glijbaan.
Vanaf een bankje roept zijn moeder:
“Ga je niet glijden, Yu?”
Dat jongetje heeft een papa die met hem speelt, denkt Yu.
“Nu jij”, roept die vader.
Yu kijkt achter zich.
“Ik bedoel jou”, lacht de vader.
Hij wacht onderaan de glijbaan op Yu.
Met open armen.
Yu glijdt naar beneden.
De armen zijn nog sterker dan hij dacht.

“Toe, gaan we weer naar het park?” vraagt Yu de volgende dag.
“Goed”, zegt mama.
Yu rent vooruit.
Hij kijkt of hij het jongetje weer ziet.
Ja, daar is hij!
Ze spelen samen in de zandbak.
Het jongetje heet Sem.

Hij woont bij de kerk naast het park.
Daar is zijn vader zendeling.
Al snel moet Sem naar huis.
“Het is kinderclub”, zegt hij.
“Kom je ook spelen?”
Yu wil heel graag en kijkt naar zijn moeder.
“Goed dan”, zegt moeder.
In de kerk is Sems vader.
Hij speelt een spel met de kinderen.
Ook vertelt hij over een Vader in de hemel.
Dat is God.
De God die ons gemaakt heeft.
God die voor ons zorgt.
God die zijn zoon gestuurd heeft om ons te redden.
Zodat we voor altijd bij de Vader kunnen zijn.
Yu luistert ademloos.
Van zo'n vader heeft hij nog nooit gehoord.
Een Vader die van je houdt.
Een Vader die altijd bij je is.
Een Vader die voor je zorgt.
Gewoon omdat je zijn kind bent.
Yu springt op!
Nu begrijpt hij waarom Sems vader hem opving.
Dat heeft hij geleerd van die Hemelse Vader!
“Die Vader wil ik ook kennen!” roept Yu.
Zijn moeder heeft meegeluisterd.
Ze knikt.
Ook zij wil meer weten over de God die hemel en aarde gemaakt heeft.

De tijd gaat door.
Yu zit al in de volgende groep.
Ook gaat hij vaak naar de kerk.
Yu is niet meer bang voor zijn papa.
Zijn vader merkt dat er iets veranderd is.
Vader legt de krant neer.
Hij kijkt naar Yu.
Yu vraagt voorzichtig:
“Mag ik u vertellen waarom ik zo blij ben?”
“Nou?” zegt vader.
Dan vertelt Yu over zijn Hemelse Vader.
En over de Heere Jezus.
“En die helpt mij ook om meer van u te houden.”
Vader slikt.
Tranen springen in zijn ogen en hij zegt:
“Zou God ook van deze papa kunnen houden?”
“Zeker weten!” roept Yu.
“Zullen we het Hem samen vragen?”

(Eline de Boo, zendingswerker in Japan)